

Després de quasi deu anys el plet continua

Play Puig: una estafa milionària

El jutjat de Sagunt finalitza un sumari que ha tardat sis anys a instruir. Cent famílies reclamen prop de cent milions de pessetes.

Amb una publicitat agressiva i espectacular, José Cuesta, director gerent de les companyies Cuesta Puig, SL, Play Puig, SA, i Bowling Farnals, SA, totes elles dedicades a la promoció d'obres, comunitats d'edificis, i venda d'hotels, vil·les i apartaments, va iniciar a la fi del 1982 la promoció d'una nova construcció a la platja del Puig de Santa Maria denominada Edificio Turia.

Els anoneis asseguraven als possibles compradors que "serà l'única vivenda de protecció oficial que trobarà prop de la platja", la qual cosa va cridar l'atenció de nombroses persones amb ingressos modestos que veien així la possibilitat d'obtenir un apartament prop de la mar.

Pel maig del 1983, José Cuesta, com a gerent de Play Puig, va presentar a la Direcció Provincial del Ministeri d'Obres Públiques la sol·licitud de qualificació de les obres amb un termini d'execució de trenta mesos. Cinc mesos més tard, José Cuesta va sol·licitar i va obtenir autorització per a percebre quantitats a compte dels compradors, fins un màxim de cinquanta milions de pessetes. A conseqüència de les diverses denúncies presentades pels adquirents dels habitatges, que no veien que les obres començaren, a la fi del 1984 se li va notificar al promotor que tenia quinze dies de temps per a presentar davant el jutjat tots els contractes de compra-venda per tal que foren visats. També se li va demanar que justificara l'ingrés de les quantitats entregades per endavant del preu de les vivendes en el compte especial obert a aquest efecte, i que acreditara la titularitat dels terrenys. José Cuesta no va poder justificar cap d'aquests aspectes perquè no va obtenir mai la llicència d'obres per a construir, perquè no era propietari de la totalitat del sòl. L'Edificio Turia no es va construir mai i trenta famílies van iniciar un calvari judicial que encara no s'ha acabat.

José Cuesta, com a gerent de Play Puig, no va ingressar tampoc cap de les quantitats pagades pels compradors en el compte especial obert en el Banc de València, cosa que va motivar, a més, que aquests no perceberen les indemnitzacions a què tenien dret en estar emparats per una pòlissa d'assegurances subscripta amb la Companyia Mercantil de Seguros, SA. Cuesta no solament no va tornar als compradors els diners pagats anticipadament, sinó que va negociar gran part de les lletres acceptades per aquests com a part del preu dels habitatges. Mesos més tard i enmig de l'escàndol, les famílies estafades es troben que els tenidors de les lletres els en reclamen l'import. Alguns dels compradors van patir procediments executius per aquest motiu, procediments que van quedar paralitzats amb la instrucció sumarial contra José Cuesta, iniciada al jutjat de Sagunt per delictes d'estafa, falsedat en documents públics i alçament de béns.

La promotora Play Puig va vendre, d'altra banda, diversos apartaments dels edificis denominats Príncipe I i Príncipe II, a la platja de la Poble de Farnals. En la majoria dels casos els apartaments apareixien com a lliures de càrregues i gravàmens. Els compradors, en el moment d'obtenir l'escriptura de propietat de la vivenda, comprovaven que estava hipotecada per José Cuesta amb diferents entitats de crèdit. Vuitanta persones més van denunciar Play Puig per estafa i han d'atendre el pagament de la hipoteca de les seues vivendes perquè José Cuesta no l'ha fet. L'escàndol immobiliari creix.

AMAGAR ELS BÉNS

Els nombrosos deutes contrets per José Cuesta a conseqüència de les seues operacions immobiliàries i la presentació de les primeres querelles dels compradors estafats van propiciar l'ocultació dels béns per part del promotor.

A final del 1983 els bancs comencen a executar els seus crèdits. La Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Zaragoza, La Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid i el Banco Popular Español, entre altres, reclamen a Cuesta els diners manllevats i obtinguts per les hipoteques dels apartaments.

José Cuesta, junt amb els també acusats per aquest sumari Luis Ignacio Fernández Sánchez i Jeroni Salt López, i amb l'assessorament tècnic de Bienvenido Lara Martí, assessor financer de la Caja de Crédito Industrial Cooperativa i també processat, decideixen ocultar els béns de la immobiliària.

El fiscal descriu d'aquesta manera el pla que tramen els acusats: "José Cuesta havia de vendre les seues societats a un mitjancer pont, Mariano García, que cobraria un sou i al qual li serien pagades les despeses d'estada en un conegut hotel de València. García, tot seguit, transmetria l'actiu de Play Puig, fonamentalment format per solars i apartaments ja construïts per a Vista Azul Renta, SA, societat que José Cuesta va constituir en el passat i que ara transmetria al seu home de confiança, Juan Manuel Urbán. Aquest, una vegada consumada l'operació, traspassaria al seu torn la propietat a Fernández i Salt, els quals concentrarien així en Vista Azul Renta, SA, tots els béns realitzables de Play Puig, que queda sense cap patrimoni —de la mateixa manera que José Cuesta— per a respondre per les accions que puguen iniciar els creditors".

Sempre segons el fiscal, aquest pla es decideix i elabora al llarg del mes de juliol del 1984. L'home de palla, Mariano García, rep els béns i accions de Play Puig i al seu torn els transmet a la societat Vista Azul Renta. Finalment, Luis Ignacio Fernández i Jeroni Salt es reparteixen les accions de Vista Azul Renta.

El 27 d'agost del 1984, Mariano García, com a nou gerent de Play Puig des-

104) AMPARO PALANCA CAMPOS mediante contrato privado de 3 diciembre 1983 compró un apartamento por precio de 3.840.000 ptas de las que pagó entre efectivo y letras aceptadas hasta 1.600.000 ptas que no le han sido devueltas.

105) VICENTE BOTELLA CIVERA mediante contrato de 6 de junio de 1984 compró un apartamento por precio de 3.640.000 ptas de las que pagó en el acto 1.060.000 ptas que no le ha sido devuelto.

106) CARMEN DAYLACII HIDALGO mediante contrato de 3 diciembre 1983 compró un apartamento por precio de 3.840.000 ptas de las que entre efectivo y letras aceptadas ha pagado un total de 1.165.000 ptas. Como Jose Cuesta no le ha devuelto el dinero el 28 de junio 1985 requirió notarialmente a la compañía de seguros para que en virtud de la póliza suscrita en su contrato se le indemnizara, requerimiento que no ha sido contestado.

107) RAUL CAMPOS BLAT mediante contrato de 11 febrero 1984 compró un apartamento por precio de 3.735.000 ptas de las que pagó 325.000 ptas en el acto en efectivo y aceptó 24 pagos de 35000 ptas cada uno

108) MANUEL PARDO NAVARRO Y JORGE MADROÑAL FERNANDEZ mediante sendos contratos de 3 diciembre 1983 compraron dos apartamentos por precio de 3.840.000 ptas y 3.735.000 ptas respectivamente, de los que abonaron el sr. Pardo 100.000 ptas y 24 pagos de 25.000 ptas y el sr. Madroñal 325.000 ptas y 24 pagos de 35.000 ptas.

109) RAFAEL ARMENGOT SARRIA mediante contrato de 7 diciembre 1983 compró un apartamento por precio de 3.850.000 ptas de las que pagó en el acto 350.000 ptas en efectivo y fijó 24 pagos de 35.000 ptas.

110) DOMINGO PEREZ SANCHEZ mediante contrato de 6 de diciembre 1983 compró un apartamento por precio de 3.840.000 ptas y pagó 325.000 ptas y 24 efectos de 35.000 ptas.

111) SALVADOR AMADO SAYAS mediante contrato de 3 diciembre 1983 compró un apartamento de 3.840.000 ptas de los que pagó 325.000 ptas 24 mensualidades de 20.000 ptas.

112) JOSEFA IBAÑEZ VIDAL mediante contrato de 6 marzo 1984 compró un apartamento por precio de 3.850.000 ptas de las que pagó 325.000 ptas y 24 mensualidades de 35.000 ptas.

113) JUAN JOSE RAMOS SALVADOR mediante contrato de 9 diciembre 1983 compró un apartamento por precio de 3.840.000 ptas de las que pagó 325.000 ptas y 24 mensualidades de 35.000 ptas.

114) JOSE CIAMIZO CALDERON mediante contrato de 7 febrero 1984 compró un apartamento por 3.643.000 ptas de las que pagó en el acto, 1.215.000 ptas que Jose Cuesta no le ha devuelto ni tampoco la compañía de seguros a pesar del requerimiento notarial que en ese sentido le efectuó el 2 de octubre de 1985.

Raul Campos Blat, Manuel Pardo Navarro, Jorge Madroñal Fernandez Rafael Armengot Sarriá, Domingo Perez Sanchez, Salvador Amado Sayas, Josefa Ibañez Vidal y Juan Jose Ramos Salvador al no abonarles cantidad alguna la compañía de seguros han interpuesto contra la misma juicio declarativo de menor cuantía nº 604/87 seguido ante el Juzgado de 1ª Instancia nº 10 de Valencia en reclamación parcial de las cantidades anticipadas porque no todas las cantidades entregadas a cuenta se ingresaron en la cuenta bancaria especial exigida en la póliza de seguro.

L'escàndol immobiliari no para de créixer.

ARXIU

patxa tots els treballadors de la secció de la construcció de la citada societat i només conserva com a empleats quatre administratius. Trenta dies després Play Puig tanca definitivament les portes.

El fiscal qualifica els fets com constitutius d'un delictes continuat d'estafa i demana per a José Cuesta una condemna de dotze anys de presó i la indemnització dels perjudicats amb les quantitats acreditades, que sumen quasi cent milions de pessetes. Per a Juan Manuel Ur-

bán, considerat còmplice del mateix delictes, el representant del ministeri públic demana tres anys de presó. Per a Luis Ignacio Fernandez i Jeroni Salt, el fiscal demana quatre anys per a cada u per un delictes d'alçament de béns i altres quatre anys per un altre delictes de falsedat en document públic.

El 9 de maig del 1989, quan el fiscal fa pública la seua qualificació, demana l'anul·lació de les operacions d'ocultació de béns i la maliciosa transmissió de

l'actiu de Play Puig a l'empresa Vista Azul Renta. El patrimoni d'aquesta empresa es troba en l'actualitat a disposició del jutjat d'instrucció número dos de Sagunt, per a respondre per les responsabilitats del procediment. El seu titular, el magistrat José María Merlos, espera concloure el sumari la pròxima setmana. Més de cent famílies demanen justícia.

Equip d'investigació